

den foreligger inden for de tre år, er det fundet rimeligt at afstå herfra henset til, at det administrative besvær herved næppe vil stå mål med resultatet. Dog er det fundet rimeligt fortsat at give skattemyndighederne adgang til inden for tre år at foretage en regulering, når der er tale om situationer, hvor gælden nedsættes til et beløb, der er mindre end det tidligere foretagne fradrag.

Fradrags tidspunktet afgøres efter reglerne i ligningslovens § 5, stk. 1 og 7. Gældseftergivelsen indebærer ikke, at der opstår et nyt gældsforhold. Har skyldneren tidligere foretaget fradrag for forfaldne renter, der endnu ikke er betalt, vil de senere påløbne og forfaldne renter i medfør af reglen i ligningslovens § 5, stk. 7, således først kunne fradrages ved indkomstopgørelsen for det indkomstår, hvori betaling sker.

Eksempel:

År 1 Gæld	300.000 kr.
Renter	50.000 kr.

Ved indkomstopgørelsen for år 1 fradrages rentebeløbet på 50.000 kr.

År 2 Gæld	350.000 kr.
Renter	50.000 kr.

Den samlede gæld på 400.000 kr., hvoraf 100.000 kr. er påløbne renter, nedsættes til 50 pct., dvs. til 200.000 kr.

Efter den hidtidige praksis vil skyldneren ved efterfølgende betaling af den nedsatte gæld være berettiget til et rentefradrag på 100.000 kr., hvoraf de 50.000 kr. er blevet fradraget i år 1, idet 100.000 kr. ud af de 200.000 kr. kan indeholdes i det oprindelige rentebeløb på 100.000 kr.

Efter forslaget vil skyldneren ved efterfølgende betaling af den nedsatte gæld alene være berettiget til et rentefradrag på 50.000 kr. svarende til 50 pct. af det oprindelige rentebeløb på 100.000 kr. Da skyldneren i år 1 har fradraget 50.000 kr., vil der ikke kunne foretages yderligere fradrag.

Forslaget går alene ud på at maksimere det beløb, som efter en gældseftergivelse berettiger til fradrag efter ligningslovens § 5. Det vil sige, at forslaget ikke berører parternes eller kreditors adgang til at vedtage en anden fordeling mellem hovedstol og påløbne renter end en rent forholdsmæssig fordeling. Vedtagelsen af en anden fordeling kan blot ikke tillægges videre skattemæssige konsekvenser end dem, der følger af den foreslåede bestemmelse. Uanset at parterne måtte vedtage en fordeling, hvorefter renterne udgør hoveddelen, kan skyldneren således ikke opnå fradrag for et større beløb, end det en rent for-

holdsmæssig fordeling berettiger til, eventuelt modificeret af minimumsreglen.

4. Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om at kunne vælge indgangsværdierne pr. 19. maj 1993 i stedet for anskaffelsessummerne ved beskatning af avancer på andelsbeviser, når der er givet dispensation til almindelig aktieavancebeskatning, vil medføre et yderst begrænset provenutab.

De øvrige elementer vil indebære et merprovenu, som der dog ikke er grundlag for at skønne nærmere over.

5. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om begrænsning af adgangen til underskudsfræmførelse ved handel med underskudsselskaber og underskudsbegrænsningen er udformet med henblik på, at kun rent skattemæssigt betingede transaktioner omfattes heraf. Lovforslaget skønnes derfor ikke at have nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fradragsretten for renter vedrørende gæld begrænses, når gælden er blevet nedskrevet som følge af en gældseftergivelse.

Efter forslaget maksimeres størrelsen af det beløb, som efter en gældseftergivelse berettiger til fradrag ved indkomstopgørelsen, som udgangspunkt til et beløb af samme forholdsmæssige størrelse som før gældseftergivelsen. Hvis påløbne renter udgjorde en tredjedel af den samlede gæld før nedskrivningen, vil således højst en tredjedel af gælden efter nedskrivningen kunne berettige til fradrag efter reglerne om rentefradrag.

Som en modifikation til reglen om maksimeringen af det samlede rentefradrag ud fra en forholdsmæssig fordeling foreslås det dog, at den skattepligtige, hvor gældseftergivelsen omfatter renter, der tidligere er fradraget efter ligningslovens § 5, stk. 1, skal kunne opretholde det tidligere foretagne fradrag, uanset om dette fradrag måtte overstige, hvad den skattepligtige er berettiget til efter reglen om den forholdsmæssige fordeling. Fradraget kan dog kun oprethol-